

Bemærkninger til lovforslaget

I Almindelige bemærkninger

1. Baggrunden for forslaget

Lovforslaget er med enkelte ændringer en gennemførelse af den daværende regerings lovforslag FL 54, der fremsattes den 28. oktober 1987 og var til 1. behandling den 4. november 1987.

Forslaget er et led i regeringens samlede bestræbelser på at styrke retssikkerheden på skatteområdet. Hensigten med forslaget er for det første at sikre en tidsmæssig forkortelse af behandlingen af en skattesag. Dette gennemføres ved som altovervejende hovedregel at afskære det offentlige fra at føre en skattesag længere end til landsretten. For det andet tilsigtes det med lovforslaget at skabe en større sikkerhed for rigtigheden af visse skønsmæssige afgørelser. Dette opnås ved at tillade brug af syns- og skønsmænd under behandlingen af en sag for Landsskatte retten.

Som skattesystemet har udviklet sig, fremstår det som meget uoverskueligt og kompliceret for skatteyderne. Dette medvirker til at skabe stor usikkerhed overfor skattesystemet. Hertil kommer, at således som klagesystemet idag er opbygget, er vejen til den endelige afgørelse meget lang og uoverskuelig. Det fører igen til, at nogle skatteydere afholder sig fra at føre deres sag igennem til en højere instans, ligesom de skatteydere, der forfølger sagen gennem hele systemet, må leve med en langvarig og stor personlig belastning.

De komplicerede regler og den indviklede struktur i skattesystemet virker også til skade for skatteforvaltningerne, der både skal disponere efter disse regler, og samtidig varetage den direkte kontakt med skatteyderne.

Regeringens indsats mod disse forhold går ad flere veje. Ved dette lovforslag sker der en forkortelse af klagevejen, idet landsretsdomme, der giver skatteyderen medhold, ikke af det offentlige kan ankes til Højesteret.

Forslagets indhold er på dette punkt i overensstemmelse med det udkast til lovforslag, der blev udarbejdet af arbejdsgruppen om appelbegrænsning

for det offentlige i skattesager i arbejdsgruppens betænkning nr. 1105/1987.

I fortsættelse af disse bestræbelser på at forkorte klagevejen og dermed reducere sagsbehandlingstiden har regeringen nedsat et udvalg, der skal udarbejde forslag til modernisering og forenkling af det administrative klagesystem.

Den foreslåede adgang til at lade domstolene udmelde syns- og skønsmænd i sager for Landsskatte retten vil desuden betyde, at sikkerheden for at nå det materielle rigtige resultat i en skattesag mærkbart øges.

For yderligere at øge retssikkerheden har regeringen nedsat et udvalg (Retssikkerhedsudvalg III), der har til formål at sikre, at afgørelser i skattesager, der verserer ved domstolene – f.eks. i forbindelse med en skattestraffesag – træffes under størst mulig hensyntagen til det skattemæssigt, materielle rigtige resultat.

Endelig indgår som led i det samlede retssikkerhedsinitiativ en modernisering og forenkling af de gældende retsforrifter. Et forenklingssudvalg skal løbende foreslå ændringer og omskrivninger i den gældende lovgivning for at gøre denne mere forståelig. Også bekendtgørelser og cirkulærer skal løbende revideres, ligesom bestræbelserne på at gøre skattemæssige forhold lettere at forstå for borgerne vil omfatte omskrivninger af de blanketter og skemaer, der udsendes idag.

2. Syn og skøn i landsskatteretssager

Forslagets hovedpunkt går ud på at give primært skatteyderen mulighed for at begære et syn og skøn i forbindelse med sagens indbringelse for Landsskatte retten.

En hel del skattesager har deres årsag i uenighed mellem skatteyder og myndigheder om værdiansættelse af aktiver, f.eks. pante- og gældsbevis, fast ejendom, unoterede aktier og good-will. Ofte skyldes uenigheden, at skattemyndighederne ikke kan godkende værdifastsættelser ved selskabsstiftelse eller i øvrigt i tilfælde, hvor de to parter i overdragelsen af aktivet ikke har modstående interesser.